

[Hans Kjær.]

ter for lønmodtagerorganisationer, erhvervsrepræsentanter og andre sagkyndige til undersøgelse af principper, der inden for grundlovens rammer kan danne grundlag for øget lønmodtageropsparing og udbredelse af ejendomsretten til den enkelte.

Vi finder det nødvendigt at gennemføre besparelser på de offentlige budgetter af en størrelsesorden som foreslået af os. Kun derved mener vi, at der kan frigøres de økonomiske ressourcer til den nødvendige erhvervsmæssige udbygning og samtidig skaffes plads for den skattelettelse, især for de trængte mellemindkomster, der kan genskabe lysten til større indsats hos den enkelte.

Vi finder det nødvendigt at tilrettelægge den offentlige udgiftspolitik med udgangspunkt i bæreevnen for indtægterne med hensyntagen til skattetrykkets størrelse og fordeling.

Vi finder det nødvendigt at samordne et personaleloft for hele den offentlige sektor for at sikre erhvervene arbejdskraft, til afløsning af den hidtidige udvikling, hvor det offentliges personaleforbrug stiger helt uacceptabelt.

Vi finder det nødvendigt at forbedre erhvervenes udbygning med moderne arbejdskraftbesparende udstyr ved afskrivningsregler, der ikke står tilbage for vilkårene i de lande, hvormed vi skal konkurrere. Dette til afløsning af den uantagelige politik, der gennemføres, hvorefter man forringer afskrivningsreglerne og øger erhvervsskatterne og formueskatterne og dermed udmarver erhvervenes likviditet.

Vi finder det nødvendigt at fremme mulighederne for at få tilstrækkelig risikovillig kapital ved at skabe de nødvendige incitamenter for en øget privat opsparing, ved at fjerne dobbeltbeskatningen af aktieudbytter, ved at forenkle og lempe reglerne om kapitalvindingsskat for mindre aktieposter, ved at øge virksomhedernes muligheder for reinvestering gennem selvfinansiering baseret på en større indtjeningsevne og ved at fjerne virkelighedsfjerne regler for kalkulation, hvor konkurrencen er virksom, samt ved at fjerne de hindringer for fusionering, der stadig opretholdes.

Vi finder det nødvendigt at koncentrere folketingsarbejdet om en lovgennemgang,

der tager sigte på at fjerne omkostninger, der ikke er råd til, og at fjerne administration, der ikke er behov for, derunder den meget omtalte dobbeltadministration; men samtidig bør de administrative byrder, der hviler på erhvervene, samordnes og koordineres og forenkles.

Vi finder det nødvendigt at forbedre erhvervssigtet i undervisningen — det tror jeg, min indledning pegede på — på ethvert trin og styrke forskningen på erhvervsrelevante områder.

Vi finder det nødvendigt at styrke de mindre virksomheders overlevelsessevne ved at sikre dem plads i planlægningen for arealanvendelse, ved udbygget, eventuelt opsegende konsulenthjælp og ved at forbedre de medarbejdende hustruers vilkår.

Vi finder det nødvendigt at styrke erhvervenes geografiske spredning gennem egnsudvikling, hvor især en hurtig og beslutsom udflytning af offentlige institutioner kan forbedre mulighederne for erhvervssekspansion.

Vi finder det nødvendigt at etablere det af vort parti foreslåede kontaktorgan mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter til sikring af ægte reallønforbedringer, til standsning af en gensidig overbudspolitik mellem offentligt og privat ansatte, til at forhindre en fortsat forringelse af erhvervenes konkurrenceevne gennem omkostninger uden produktivitetsdækning til skade for vor udnyttelse af eksportmulighederne, ikke mindst dem, der følger af, at højkonjunkturen eksisterer i vore samhandelslande.

Vi finder det nødvendigt at støtte uddannelsesformer, der giver indsigt i virksomhedsledelse efter nutidige principper, som grundlag for større medindflydelse, ansvar og engagement, til styrkelse af den fælles interesse for arbejdspladsernes miljø og udbygning.

Vi mener, at man gennem en sådan politik kan forene mulighederne for en ægte besparelspolitik, som ikke er det samme som at kalde skatteforhøjelser for besparelser, med mulighederne for at tjene os ud af det traditionelle balanceproblem i vor økonomi og genskabe initiativ, virkelyst og menneskeværd i vort samfund. Fortsætter statsministeren den ensidige linje i afgørende politiske spørgsmål, der er lagt, jeg